

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

KOTIPIHLAJA

Jäsentiedote 1/2020

Anna-Liisa Happonen
90 vuotta
s. 7-8

Lisäavustushaku
jäsenyhdistyksille
s. 19

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Sisältö

Puheenjohtajan katsaus.....	3
Suomen Kotiseutuliiton uudet tuulet.....	5
Anna-Liisan monet ladut - 90 vuotta.....	7
Paikallismuseohanke.....	9
Paikallismuseo kehittyy.....	10
Digiloikka Juankosken Ruukilla.....	11
Suomen Itä valokuvissa.....	13
Rautalammin museonäyttelyt.....	15
Asutismuseo 20 vuotta.....	16
Romppeita Suonenjoelta.....	19
Nyt saa puhua vapaasti savoksi - Lahjoita puhetta.....	21
Lisäävustushaku jäsenyhdistyksille - Hae 30.9.2020 mennessä.....	22
Tulevia tapahtumia.....	23
Paikallismuseot avoinna.....	24

**Lainaa #minun
paikkani
roll-up -julisteet
tapahtumiin!**

**Ota yhteyttä:
[kotiseutu.pohjoissavo\(at\)gmail.com](mailto:kotiseutu.pohjoissavo(at)gmail.com)
tai 040 708 1967/sihtööri**

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Puheenjohtajan katsaus

Hyvät kotiseututoimijat!

Tuskin kukaan arvasi tammikuussa kuullessamme ensimmäisiä uutisia Wuhanissa alkaneesta virus-epidemiasta, miten merkittävästi korona tulisi vaikuttamaan meidän jokaisen suomalaisen arkeen. Käsienpesu ja fyysisen etäisyyden pitäminen tuli meille kaikille rutiiniksi maaliskuussa. Etätyö tuli tutuksi monille samoin kuin liikkumis- ja tapaamisrajoitusten määräykset ja suositukset.

Myös kotiseututyön harrastaminen pysähtyi monilla tavoin. Yhdistysten vuosikokouksia ja tapahtumia peruttiin. Liitomme hallitus opetteli kokoontumaan etänä zoom-sovelluksen ja sähköpostikokousten avulla. Kokoontumisrajoitusten takia jouduimme myös perumaan liitossamme juhannuksen jälkeiseksi lauantaiksi suunnitellun ensimmäisen maakunnallisen paikallismuseopäivän vieton. Emme myöskään päässeet esittelemään toimintaamme Kuopion murretorille heinäkuussa, ja valtakunnallisten kotiseutupäivien pitämistä Kokkolassa lykättiin.

Mutta tämä kaikki oli tarpeellista epidemian pysäyttämiseksi ja voimme onnitella itseämme siitä, miten tunnollisella ohjeiden noudattamisella pääsimme Suomessa hyviin tuloksiin. Meistä kotiseutuyhdistysten aktiivitoimijoista suuri osa on keski-ikäisiä tai ikäihmisiä, mistä syystä rajoitukset olivat myös tarpeen. Harrastamme terveys edellä!

Nyt koronatilanne näyttää kuitenkin hyvältä ja pääsemme vähitellen palaamaan "uuteen normaaliin". On ihana virittää uusia tapaamisia ja tavata kotiseutuihmisiä kasvokkain. Tiedänkin jo paikallismuseoiden aloittaneen kesäkauden, ja pienimuotoisia yhdistysten tapahtumia on järjestetty tai niitä on tulossa.

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liiton vuosikokous Nilsin Simolan kesäteatterissa 13.7. oli ensimmäinen isompi yhteinen tapaamisemme. Tuo paikka soi meille riittävät ja turvalliset etäisyydet. Kokouksessa vahvistettiin vuoden 2019 tilinpäätös ja hyväksyttiin tämän vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio. Hallituksen erovuoroiset jäsenet valittiin jatkamaan seuraavalle kahdelle toimintakaudelle, ja itse sain valtuudet jatkaa puheenjohtajana. Kiitos luottamuksestanne! Kokouksen jälkeen saimme nauttia pienissä ryhmissä opastetusta museokierroksesta.

Liitomme tämän vuoden toiminnan yhtenä painopisteenä on paikallismuseohankkeen aloittaminen. Tavoitteena on lisätä paikallismuseoiden tunnettavuutta, tuoda esille niiden kiinnostavuutta ja monipuolista näyttely- ja toimintatarjontaa sekä tätä kautta saada paikallismuseoihin uusia kävijöitä.

Haluamme myös tarjota paikallismuseotoimijoille foorumin, jossa voidaan jakaa käyttökelpoisia ideoita ja käytänteitä.

Hanketta varten palkkasimme määräaikaiseksi projekti-koordinaattoriksi YTM Satu Peltosen. Hän aloitti liitossamme määräaikaisen työn helmikuussa.

Koronan takia ensimmäisen paikallismuseopäivän vietto siirrettiin kuitenkin vuoteen 2021 ja Sadun työ kääntyi paikallismuseopäivää valmistelevalle ennakkotyöksi ja digitaalisen materiaalin valmisteluksi. Ehkä tämä näin tullut lisää aika on kuitenkin hyvästä. Voimme tiedottaa ja valmistella maakunnallista paikallismuseopäivää paremmin ja viettää sitä sitten isommalla joukolla juhannuksen jälkeisenä lauantaina 3.7.2021.

Suomen Kotiseutuliitto siirsi Kokkolan Valtakunnallisten kotiseutupäivien vieton loppusyksyyn 20.11.-21.11.2020. Alun perin päivät piti pitää elokuussa kolmipäiväisinä.

Suunnittelimme lähtevämme Pohjois-Savosta suurella joukolla ja tarjoavamme alueemme kotiseututoimijoille yhteisen linja-autokyydin, mutta nyt päivien kutistuttua kaksipäiväisiksi ja ohjelman muutenkin lyhennyttyä, lähtijöiden joukko varmaankin pienenee.

Voimme kuitenkin tukea lähtijöitä pienellä matka-avustuksella. Kannattaa seurata liittomme kotisivuja tai facebookia, johon päivitämme tarkemmat ohjeet.

Huhtikuun lopussa liittomme jakoi kotiseutuavustuksia. Jaettava määräraha oli 31 000 e. Summa on suurin avustuksiin varattu määräraha liittomme historiassa. Avustushakemuksia saapui 40. Pystyimme avustamaan mm. kotiseutukirjojen julkaisua, kotiseuturetkiä ja erilaisia tapahtumia "Pöhinätä kylille", "Kasvun paikat" ja paikallismuseopäivä -teemoihin liittyen.

Haetut avustussummat olivat kohtuullisia, ja niinpä pystymme julistamaan uudelleen haettavaksi jäsenyhdistystemme kesken jakamatta jääneen määrärahan 12 202 euroa koulu- ja varhaiskasvatusyhteistyöhön esimerkiksi Euroopan kulttuuriympäristöpäivien teemaan tai kotiseuturetkiin liittyen.

Yhdistykset voivat hakea avustusta 1.8.2020 - 30.9.2020. Toteutusaikaa on 30.9.2021 saakka. Myönnettävän avustuksen määrä on 200-500 euroa/jäsenyhdistyshakija. Halusimme ajoittaa haun alkusyksyyn, jotta yhdistykset ennättävät suunnitella tapahtumia yhdessä koulujen ja päiväkotien kanssa.

Kotiseutukasvatus jatkuu nyt tällä tavoin erillisenä avustuspilottina ensimmäistä kertaa, ja odotamme mielenkiinnolla palautetta teiltä jäsenemme, miltä tämä avustusmuoto teistä tuntuu.

Koronavirus on lisännyt kiinnostusta oman kotiympäristön kohentamiseen ja lähimatkailuun. Koronakevät myös osoitti, miten hyvin tietoliikenneyhteydet toimivat Suomessa ja miten monet ihmiset osaavat jo hyödyntää digipalveluja omilla älypuhelimillaan, tableteilla ja tietokoneilla.

Digitaalisuus on myös meille kotiseututoimijoille tuhannen taalan paikka. Kirkot saivat paljon uusia jumalanpalvelusten seuraajia striimaamalla jumalanpalveluksia nettiin. Me olemme tallentaneet kuvia ja tarinoita jo monissa yhdistyksissä nettiin ja aloittaneet somekanavien käytön. Mutta olisiko omien tapahtumiemme striimaus seuraava askel kotiseututyön uusissa työmuodoissa? Voisiko seuraava Kotipihlaja sisältää jo videoita?

Hyvää ja aurinkoista kesää Teille kaikille, tavataan tapahtumissa!

Raija Pasanen

Kannen kuva: Iida Kärkkäinen.

**Liittomme kolme puheenjohtajaa vuosikokouksessa 13.7.2020:
Marja-Sisko Pihl, Anna-Liisa Happonen ja
Raija Pasanen**

Suomen Kotiseutuliiton uudet tuulet

Suomen Kotiseutuliitto on uudistanut ja julkaissut strategiansa huhtikuussa 2020. Uudistamisprosessi alkoi reilu vuosi sitten ja uutta strategiaa rakennettiin yhteistyössä jäsenyhdistysten kanssa. Jäsenkyselyllä haluttiin kerätä tietoa tärkeimmistä strategian rakennusaineksista ja kotiseutuliikkeen yhteisestä tulevaisuuden suunnasta.

Suomen Kotiseutuliiton tehtävänä on "edistää paikallisiin lähtökohtiin perustuvaa, osallisuutta vahvistavaa ja moniarvoista kotiseututyötä". Tulevaisuuden tavoitteena ja näkynämme on, että "suomalaiset paikallisyhteisöt tarjoavat kestävän ja uudistuvan kotiseudun kaikille asukkailleen".

Strategiatyö perustuu yhteisiin arvoihin ja ne me halusimme säilyttää lähes ennallaan. Toimintaamme ohjaavat seuraavat arvot:

- avoimuus
- osallisuus
- yhdenvertaisuus
- paikallisuus
- yhteenkuuluvuus
- kotiseuturakkaus

Kotiseuturakkaus ohjaa kaikkea toimintaamme. Haluamme näiden yhteisten arvojen näkyvän myös jäsenyhdistyksiemme toiminnassa.

Strategisina pääteemoinamme ovat nyt

1. Kaikkien kotiseutu
2. Uudistuva kotiseutu
3. Kestävä kotiseutu

Tulevaisuudennäkymme on tiivistetty muotoon "kestävä ja uudistuva kotiseututyö paikallisella tasolla". Liiton toiminnalla tuetaan jäsenyhteisöjä niin, että yhteiset tavoitteemme toteutuvat alueellisesti ja paikallisesti kaikkialla Suomessa.

Kotiseutuliitto ohjaa toimintaa paikallistasolla ja pyrkii vahvistamaan osallisuutta. Liiton tehtävänä on motivoida, kannustaa ja tukea jäsenyhteisöjen toimintaa. Rohkaisemme jäsenyhdistyksiä osallistumaan ja vaikuttamaan ja pyrimme vahvistamaan jäsenyhdistystemme vaikutusmahdollisuuksia myös liitossamme. Kotiseututyössä yhteisöllisyys ja yhteiset tavoitteet ovat joka puolella samansuuntaiset - kotiseututyö lisää hyvinvointia ja yhteisöllisyyttä ja on näin ollen myös sosiaalisesti kestävä kehitys.

Haluamme Kotiseutuliitossa, että kotiseututyön arvostus lisääntyy koko maassa ja pystymme rakentamaan toiminnallamme kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä kehitys ja edistämään toiminnallamme kotiseuturakkautta kaikkialla Suomessa.

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto uudistaa strategiaansa myös. Kotiseutuliiton yhteiset arvot ja tavoitteet ohjaavat omaa strategiatyötämme. Meidän pohjoissavolaisten on hyvä pysähtyä nyt pohtimaan, mitä haluamme omassa toiminnassamme painottaa ja kehittää tulevaisuudessa.

Järjestöpäivässä saimme hyvät eväät pohjois-savolaiseen strategiatyöhön. Työ jatkuu, ja toivomme kaikkien jäsenyhdistystemme tuovan aktiivisesti esille niitä asioita, joiden halutaan ohjaavan yhteistä toimintaamme nyt ja tulevaisuudessa.

Anna-Maija Korhonen

Kuvat: Tuija Lepistö

Anna-Liisan monet ladut

Opettaja, ison talon emäntä, yhdeksän lapsen äiti, puuseppä, leipuri, Tuusniemen valtanainen, keskustapuolueen vahva savolainen vaikuttaja, kyläaktivisti, tomera nainen. Savonmuan Hilima...

Kotiseutuneuvos Anna-Liisa Happonen on elämänsä aikana ehtinyt hiihtää monenlaista latua ja monenlaisia suksia, ja nyt noita työn ja toimen vuosia alkaa olla yhtä paljon kuin naapurimaan Ruotsin maailman-kuulussa Vaasa-hiihdossa kilometrejä.

90 vuotta täyttyy syyskuun 8. päivänä.

Vaikea sanoa, missä Anna-Liisa ei olisi ollut mukana – ja mikä parasta: on mukana edelleen. Sen verran huojennusta on tullut nyt viime aikoina, että käsi-välitteinen auto on vaihtunut automaattivaihteiseen.

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto on yksii Anna-Liisan ”avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista”. Hänen aloitteestaan liitto perustettiin vuonna 2003 ja rekisteröitiin seuraavana vuonna. Itseoikeutetusti Anna-Liisa toimi myös ensimmäisenä puheenjohtajana, ja on ollut aktiivisesti vaikuttamassa toimintaan myös johtajakautensa jälkeen.

Toinen viime vuosikymmenten sylilapsi on ollut Savon tomerien naisten yhdistys, joka on milloin pannut pystyyn pitoja, milloin julkaissut kirjoja ja tallentanut erityisesti savolaista käsityöperinnettä.

Edesmennyt kotiseutuneuvos Unto Eskelinen puhui aikanaan, miten ”mies menee, mutta laulu jää”. Vallan mainiosti tämä pätee myös naiseen ja vallankin Anna-Liisan tapaiseen naiseen.

Kuva: Seppo Kononen

Voi olla, että Anna-Liisakin joskus menee, mutta Tuusniemellä pitkään opettajana toimineen viulupelimanni Riitta Hämeen-Anttilan kirjoittama runomuotoinen balladi Anna-Liisan moninaisesta elämäntaipaleesta on painettu paperille ja säilyy.

Hämeen-Anttila teki myös sävelen lauluun, jonka Soitin-yhtye Savonia esitti kotiseutuneuvoksen edellisillä tasaluvun yntymäpäivillä. 90-vuotispäivänä tähän balladiin yhtyy koko Pohjois-Savon kotiseutuväki Varkaudesta Sonkajärvelle, Vesannolta Kaaville.

Seppo Kononen

Balladi Anna-Liisasta, Tuusniemen ookeesta immeisestä

I

8.9.1930

Kaunis oli syksyn päivä Levälähdessä,
kun pikkutyttö syntyi pieness' savutuvassa.
Toivottu hän oli varmaan siihen perheeseen ja
Anna-Liisa, pappi sanoi hänen nimekseen.

Koivulassa tyttö kasvoi hyvässä kodissa ja
monet elon taidot oppi kodin huomassa.
Isä maata viljeli ja äiti apuna,
lapsiakin syntyi yhteensä puoli tusinaa.

II

1936-1944

Ukonlahden koululle vei tytön koulutie,
siellä Veikko-ope hänet tiedon puulle vie.
Mutta sitten tapahtuikin aivan kamalaa,
kun kansakoulu äkkinensä syttyi palamaan.

III

1944-1947

Anna-Liisan halu mennä opiskelemaan
oli suuri, Rautalampi kutsui lukemaan.
Kolme vuotta keskikoulu kesti kaikkiaan ja
kotiin jälleen palasi hän tiedot mukanaan.

IV

1944/Hautajoki 1954

Uusi jakso elämässä Anna-Liisalla
alkoi pian kansakoulun opettajana.
Levälahti, Rautavaara, Ranta-Kosula,
Enonsalo, Hiidenlahti – sitten Happola.

Anna-Liisa löysi Einon Hiidenlahdesta ja
rakkauden kipinästä roihus' paloa.
Heille syntyi lapsosia yhdeksän ja
emännällä ruuhkavuodet oli käsillä.

V

1968

Vuosi kuuskytkasi oli hyvin tärkeä,
kun valtuustoon pääsi tämä nainen kätevä.
Päättäjänä aikaa neljä vuosikymmentä,
kun Anna-Liisa piti kylän ohjat käsissä.

Vanhainkodin johtokunta, lautakuntia:
nuoriso-, loma-, ympäristö-, keskustanaisia,
kunnallisjärjestösihteeristä vaalipäällikköön kulki
Anna-Liisan ura aina kepun pyhäkköön.

Ikävääkin mahtui Anna-Liisan elämään,
kun kotitalo yllättäen syttyi palamaan.
Pian suuret lieskat löivät läpi ullakon ja
heidän oli muutettava pojan talohon.

VI

1994

Myöskin suuri suru oli Anna-Liisalla,
kun Eino-puoliso jo poistui varhain viereltä.
Kuusi vuotta ennätti hän olla sairaana,
mutt' Anna-Liisa hoivas' häntä aina huolella.

Iloa on Anna-Liisa saanut lapsistaan,
kun he ovat menestyneet työssä, toimissaan.
Yksi heistä poissa on jo taivaan kannella ja
isän kanssa seurailevat perheen toimia.

Vielä löytyy yksi luku Anna-Liisasta,
kun kotiseututyö on hälle kaikki kaikessa.
Monta kirjaa hän on koonnut kotiseudulta ja
monet juhlat pidetty on vuosi vuodelta.

Anna-Liisa persoonana ompi tomera ja
Savommuan Hilimana katse avara.
Toivokaamme, ett vielä elon vuosia paljon
Luoja antaa - niistä voimme kaikki nauttia.

Riitta Hämeen-Anttila

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Paikallismuseo -hanke

Paikallismuseopäivä juhannuksen jälkeisenä lauantaina

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto käynnisti maaliskuussa paikallismuseohankkeen, jonka tavoitteena oli lanseerata Pohjois-Savon alueelle uusi tapahtuma, **vuosittainen maakunnallinen paikallismuseopäivä**.

Paikallismuseohankkeen ja -päivän tavoitteena oli lisätä paikallismuseoiden tunnettavuutta, tuoda esille niiden kiinnostavaa ja monipuolista näyttely- ja toimintatarjontaa sekä tätä kautta saada paikallismuseoihin uusia kävijöitä. Hankkeeseen palkattiin projektikoordinaattoriksi Satu Peltonen.

Koronapandemia toi kuitenkin oman mausteensa myös tähän hankkeeseen ja paikallismuseopäivän lanseeraus jouduttiin siirtämään ensi vuoteen. Tapahtumaa varten tehty ajatus- ja suunnittelutyö sekä suunnitelmat siirrettiin siis ensi vuoteen. Tapahtuman ajankohta tulee olemaan vuosittain juhannuksen jälkeinen lauantai.

Tapahtumapäivänä paikallismuseoiden toivotaan järjestävän haluamaansa ohjelmaa, esimerkiksi työpajoja tai -näytöksiä vanhan ajan menetelmistä tai työtavoista, perinneruokapäivän, luonto- tai kasvintunnistusretken, ohjattua ohjelmaa lapsille, kirpputorin, musiikkiesityksiä, yhteislaulua, opastettuja kierroksia, talkoot jne., aivan mitä tahansa, mikä tuntuu omalta. Myös alueen muut toimijat, kuten toiset yhdistykset, jotka ovat halukkaita osallistumaan päivän järjestelyihin ja tekemään yhteistyötä, ovat tervetulleita mukaan.

Kuva: Korvot, Riuttalan talonpoikaismuseum

Tänä poikkeuksellisena kesänä, kun kotimaan- ja lähimatkailu ovat kovassa nosteessa, päätettiin tapahtuman peruunnuttua hankkeen kautta tuoda paikallismuseoita esille lehti-mainonnan kautta. Heinäkuun aikana ilmestyy Savon Sanomissa pohjoissavolaisten paikallismuseoiden aukioloaikoja kokoava mainos.

Tämän kevään ja kesän aikana on käynyt selväksi, että tarvetta tällaiselle paikallismuseoita yhteenkokoavalle hankkeelle ja niiden tunnettavuuden parantamiselle sekä yhteismarkkinoinnille selvästi on. Haluamme kiittää paikallismuseotoimijoita mielenkiinnosta ja positiivisesta vastaanotosta, jonka hanke on saanut. Ideoita ja ajatuksia esim. paikallismuseopäivän ja sen yhteismarkkinoinnin suhteen tai tarpeellisista uusista paikallismuseoiden yhteistoiminnan muodoista kannattaakin toimijoiden jo nyt pohtia valmiiksi, kun hanketta jatketaan ensi keväänä.

Satu Peltonen

Paikallismuseo kehittyy

Nilsin Simola

Paikallismuseot ovat usein yhdistysten ylläpitämiä, näin myös Nilsin Simolassa, jossa museotoimintaa organisoii Nilsin perinne- ja kulttuuriyhdistys. Museon juuret juontavat Savo77- maatalousnäyttelyyn, jolloin aiemmin kouluilla sijainnut esineistö sijoitettiin aittaan. Vuosien vieressä myös alunperin maatilan päärakennuksena ja sittemmin kunnalliskotina toiminut rakennus on saatu kotiseututyön käyttöön.

Kaupungilta saatu avustus kattaa vain kiinteitä kuluja, ei lainkaan palkkoja. Talkooväen kiinnostus ja panos riittää pääasiassa museon aukipitoon, ei niinkään kehittämiseen. Vuosien varrella on Simolassa etsitty ratkaisuja niin vesivahingon kuin sammaloituneen tiilikaton korjaamiseenkin. Esineiden luettelointia ja esillepanoakaan ei saisi unohtaa.

Eurojen löytäminen on jokavuotinen haaste. Ensinnäkin mistä löytyy innokkaat ja osaavat A4:n täyttäjät hakemusten rustaamiseen. Toiseksi, mistä raa'an työn tekijät? Aluemuseo-koulutuksessa esiteltiin rahälähteinä oikeastaan vain museovirasto ja Leader.

Simolassa tukea on saatu vuosien varrella edellä mainittujen lisäksi myös Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitolta, kaupungilta, paikallisilta Lionseilta, yksityisiltä ja yrityksiltä. Tänä kesänä nuoria työskentelee ensimmäistä kertaa sekä OP:n että kaupungin tuella. Kulttuurirahastojen, säätiöiden yms. tukea emme ole osanneet vielä hyödyntää.

Kuva: Nilsin Kotiseutuyhdistys, kotisivut

Jatkuva kehittyminen edellyttää ammattimaista pitkän linjan suunnittelua, joka ainakin Simolassa on haaste. Tämä olisi mielestäni tärkeä yhteistyökuvio alueellisen vastuumuseon ja alueellisen liiton välillä. Kuopion museon vierailultaan antama raportti toimii hyvänä pohjana arvioitaessa tuen kohteita, tarvetta, aikataulutusta ja suuruusluokkaa.

Helena Liukkonen

Digiloikka Juankosken Ruukilla

Elämyksellistä matkailua Juankoskella

Juankoskella vietettiin ruukin perustamispäivää ja paikallismuseopäivää lauantaina 4.7.2020, vaikka Juankosken tehtaan ja työväen museo Masuuni Brunou oli ja on valitettavasti suljettu sisäilma-ongelmien vuoksi. Mutta historia oli vahvasti esillä, tosin modernin teknologian keinoin. Päivän pääohjelmaksi oli Juankosken AR-kierrosten julkistaminen ja lisäksi kesänäyttelyjen avaaminen ruukin konttorilla.

AR tarkoittaa lisättyä todellisuutta (augmented reality), jossa teknologia yhdistää todellisen ja virtuaalisen maailman ja tuottaa interaktiivista sisältöä, joka yhdistyy mobiililaitteen ruudulta näkyvään todellisuuteen. Samalla elävöitetään esillä olevaa aihetta.

Juankosken ruukki AR:n tauluja on kaksi Patruunanmäen tuntumassa ja Jussista Juiceksi AR:n tauluja kaikkiaan neljä, näistä ensimmäinen Juicen torilla. Taulujen alareunassa on ohje, miten ladataan sovellus netistä ja miten taulusta skannataan kuva.

Voidakseen käyttää tätä palvelua ruukilla liikkuja tarvitsee uudehkon mobiililaitteen, kännykän tai tabletin. Kuulokkeet lisäävät AR-ohjelmien tarjoamaa nautintoa.

Sitten päästäänkin seuraamaan tarinoita ruukin historiasta sekä Juice Leskisen lapsuudesta ja nuoruudesta Juankoskella katsellen ja kuunnellen.

Kertomukset Jussista sisältävät myös musiikkia ja 3D-kuvaa, mikä mahdollistaa esim. Juicen ensimmäisen kitaran tarkastelun eri suunnista. Sovellus tuo mobiililaitteeseen näkyville myös kartan taulujen sijainnista.

Taulut on sijoitettu paikkoihin, joiden tuntumassa historia eli AR:n kertomat asiat ovat aikanaan - 1856 ja 1906 - olleet ajankohtaisia. Tosia ovat myös tauluissa kerrotut historian tapahtumat, joiden ympärille lisätty todellisuus eli näytellyt ja mobiilissa nähtävät kohtaukset rakentuvat.

Todellisuutta ovat mm. Jussista Juiceksi AR:n taulujen runositaatit Juicelta sekä hänen sävellyksensä ja Arvo Leskisen kerronta vanhojen kuvien ja näyteltyjen kohtausten elävöittämänä.

Tämä kaikki on toteutettu Kalakukon kautta haetulla EU-rahoituksella. Hakijana oli Juankosken Ruukki ry, joka toimii Juankoskella tapahtumia järjestävien yhdistysten ja toimijoiden yhteistyöelimenä ja linkkinä rahoittajien ja myös Kuopion kaupungin suuntaan.

Käytännön toteutuksessa Juankosken Kulttuurihistoriallisen Seuran tehtävänä oli tuottaa sisällöt ja järjestellä videokuvausten paikat.

Juankosken Näytelmäkerho vastasi käsikirjoituksista, ohjauksesta ja esittämisestä näytelyissä kohtauksissa.

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Digiloikka Juankosken Ruukilla - jatkuu

Jussista Juiceksi AR:n musiikit ovat Trio Heinäpään esittämiä, paitsi tietysti Juicen itsensä esittämä kappale.

Erityisosaamista vaativat tehtävät on ostettu asiantuntijoilta. Petri Kekäläinen on kuvannut ja leikannut videot ja liittänyt mukaan kaiken kuvamateriaalin. Taulujen ja lopputuotteen teknisenä toteuttajana toimi Hurja Solutions Oy.

Marja-Sisko Pihl

Hanke jatkuu vielä niin, että ruukin historiasta tehdään kuluvan vuoden aikana kaksi kohtausta lisää elävöittämään ruukin historiaan paneutumista.

Tervetuloa tutustumaan Juankoskelle!

Juankosken Ruukin konttori, näyttelyt
Juankoskentie 9, Juankoski
ma-pe, (la-su) klo 11-17, (12-16)
16.8.2020 asti

Juankosken Ruukki- ja Jussista Juiceksi-AR-kierrokset taajaman alueella

JUANKOSKELLA TARINAT HERÄÄVÄT HENKIIN!

Juankoski on antoisa kohde kaikille kulttuurista ja historiasta kiinnostuneille. Kesä 2020 tarjoaa uutuutena lisätyn todellisuuden AR-kierrokset, jotka vievät matkailijat ruukin historiaan ja Juicen nuoruusvuosiin elämyksellisellä tavalla.

ELÄMYKSIÄ RUUKKIALUEELLA ALKAEN LA 4.7.

- Juankosken ruukki AR-kierros
- Jussista Juiceksi AR-kierros

AR-esitykset sisältävät näyteltyjä kohtauksia ja musiikkia, ota mukaan mobiililaitteesi kuulokkeet.

- Perinteiset Konttorin näyttelyt (ei AR)

TUTUSTU RUUKKIALUEESEEN JO ETUKÄTEEN

- mobiilisti: emuseo.fi/juankoskenruukki

JUANKOSKI.FI

KUOPIO

JUANKOSKI
1746
MORE! COME!

Suomen itä valokuvissa

Myytit ja todellisuus valokuvissa

Tuore kirja ja näyttely tutkivat, miten Suomen itä on nähty ja miten se on haluttu esittää

"Suomen itä valokuvissa" on hauska ja haikea tarina ihmisistä, luonnosta ja rajoista. Se kertoo idän sankareista – kehrääjäneidoista, tukkijätkistä, metsästäjistä ja evakko-äideistä, mutta myös kaupungeista, nykyaikaisen elämäntavan rakentumisesta ja arvojen muuttumisesta.

Laaja kokonaisuus kartoittaa Savon, Karjalan ja Kainuun kuvastoa julkisista arkistoista ja nykyvalokuvaajien omista kokoelmista. 1860-luvulta 2010-luvulle ulottuva kuvien kaari paljastaa, miten itä on eri aikoina nähty ja miten se on haluttu esittää.

Yli 150 vuoden ajan valokuvat ovat reagoineet erilaisiin aatteisiin, intresseihin ja tyyliuuntiin, jotka Suomen idässä risteävät ja jotka tekevät siitä niin rikkaan ja monimuotoisen. Historian kestävimmit valokuvat eivät kerro enemmistöjen tavallisuudesta vaan poimivat esiin marginaaleja, joihin itään liittyvät aatteet tihentyvät.

Valokuva näyttää idän sinertävien vaarojen, suurten metsien ja vuolaiden vesien maana, jonka maisema ja ihmisten olemus muuttuvat vähitellen etelästä pohjoiseen kuljettaessa.

Itä on yhteyksien, kanssakäymisen ja vaikutteiden siirtymisen tila. Se kätkee rikkauksia, mutta myös köyhyyttä, ja äärimmäinen herkkyys yhdistyy siellä äärimmäisiin koettelemuksiin.

Kirjan kansi ja näyttelyn tunnuskuva
Ari Jaskari: Nuori nainen tupakoi. Puumala, Lietvesi, 1989

Kokonaisuus esittelee idän tärkeimmät valokuvaajat

I. K. Inhasta Arno Rafael Minkkiseen ja 2000-luvun nuoriin dokumentaristeihin. Lisäksi mukana on paljon entuudestaan tuntemattomia, arvokkaita kuvalöytöjä.

Suomen itä valokuwissa

jatkuu

Valokuvien itä on lukemattomista palasista muodostuva maagisen realistinen kudosis. Sen jokainen yksittäinen kuva kertoo pienen kappaleen idän tarinaa. Joskus tarina on haikaa, joskus hauska ja usein hämmästyttävä.

Valokuvat kuljettavat meitä läpi merkitysten, joita itään on yhteisessä tietoisuudessa liitetty. Ne eivät ole koko Suomen kuva, mutta ilman itää Suomi olisi jotain aivan muuta kuin millaisena sen nyt tunnemme.

Suomen itä valokuwissa on ensimmäinen Suomen itäisten osien valokuvallista historiaa kokoava hanke. Näyttely ja samanniminen Mustan taiteen kustantama kirja perustuvat Riitta Raatikaisen Itä-Suomen yliopistossa tekemään tutkimukseen.

Ahti Rytönen: Naiset kalansiivuussa.
Maaninka, Tuovilanlahti, 1926

Näyttely on esillä Kuopion korttelimuseossa 25.10.2020 saakka. Myöhemmin se nähdään myös Etelä-Karjalan, Pohjois-Karjalan ja Kainuun museoissa.

Riitta Raatikainen

Ismo Hölttö: Savo, 1960-luku

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Rautalammin museon näyttelyt

Rautalammin museossa voi tutustua tänä kesänä kolmeen vaihtuvaan näyttelyyn perusnäyttelyiden ja ulkomuseoalueen ohella.

Taidesalissa on esillä Lapinlahden Halosten taiteilijasuven teoksia. Teokset ovat peräisin Peuran museosäätiön taidekokoelmasta.

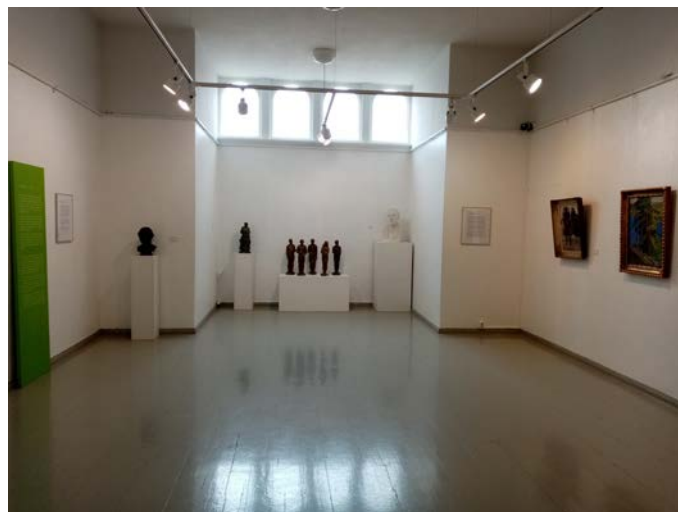
Marimekko Armi Ratian aikaan -näyttely kertoo Marimekon perustajan ja pitkäaikaisen toimitusjohtajan Armi Ratian vuosikymmenistä suomalaisen menestysyrityksen johdossa. Armi Ratia toimi Marimekon voimahahmona vuosina 1951-1979. Hänen voimakas ja innovatiivinen persoonansa siivitti suomalaisyrityksen maailman maineeseen.

Näyttelyssä voi tutustua muun muassa tunnettujen suunnittelijoiden Vuokko Eskolin-Nurmesniemen, Maija Isolan ja Annika Rimalan tekstiileihin.

Museossa on nähtävää myös lapsille. Lastenurkkauksessa on esillä Pikkumuistoja muumeista -näyttely.

Koronapandemian vuoksi museon toimintaan jouduttiin tekemään muutoksia. Asiakkaiden turvallisuuteen on kiinnitetty erityistä huomiota ja puhtaanapitoa on tehostettu.

Leni Koukkari

Kesänäyttelyt ovat avoinna 30.9.2020 saakka.

Lisätietoja: www.rautalamminmuseo.fi
puh. 044 7530 140

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Asutismuseo 20 vuotta

Aikamatkalle Asutismuseoon!

Lapinlahden Alapitkällä, kauniin peltomaiseman keskellä ja Alapitkänjärven rannalla, sijaitsee Suomen Asutismuseo, jossa voit tehdä aikamatkan sotienjälkeiseen lähihistoriaan.

Talon tuoksu ja esineet tuovat mieleen mummolan muistot. Mattojen ja sängynpeittojen ruskeat kuosit ovat monelle tutut, komerossa on tutunnäköisiä Arabian astioita ja elintarvikepakkauksia, eteisessä roikkuu isännän ruskea salkku, kammarin pöydällä odottavat kahvikupit... Aika on pysähtynyt 1950-70-luvulle ja talonväen kädenjälki on voimakkaasti läsnä. Näyttää siltä, että talonväki on töillään navetalla tai pellolla ja palaa vastaanottamaan vieraita tuossa tuokiossa. Museo kuvaa elävästi tuon ajan arkea ja on samalla kunnianosoitus niille asutustiloilla asuneille ihmisille, jotka sotien jälkeen tekivät työtä paremman huomisen puolesta. Satojentuhansien nykysuomalaisten juuret ovat asutustiloilla, ja juuri siksi tämä museo koskettaa läheisesti niin monia.

Asutustoiminnan vaikutuksista

Toisen maailmansodan seurauksena Suomi joutui luovuttamaan Neuvostoliitolle Karjalan ja Petsamon alueet. Näiltä alueilta evakkotaipaleelle lähti yli 420 000 henkeä. Evakoiden ja rintamamiesten asuttamista ja toimeentulon järjestämistä varten laadittiin 1945 Maanhankintalaki, jonka nojalla Suomeen muodostettiin 45 000 uutta maatilaa ja 56 000 asuintilaa. Lapinlahdelle sijoitettiin noin 2000

evakkoa lähinnä Salmin ja Suistamon pitäjistä. Sotien jälkeinen asutustoiminta oli äärettömän suuri kansallinen ponnistus, joka vaati paljon niin evakoilta kuin vastaanottavalta osapuoleltakin.

Poikkeusolot ja järjestelyt kestivät vuosia, väliaikaismajoituksessa jouduttiin asumaan ahtaasti, monta perhettä saman katon alla, ja jakamaan omasta jo ennestäänkin niukasta elannosta. Asutustiloilla asuttiin usein ensin saunassa tai navetan yhteyteen rakennetussa hella-huoneessa. Talo rakennettiin vasta sitten, kun karja oli saatu suojaan. Asutustilojen rakentamista vauhditti se, että talot rakennettiin tyyppipiirustusten mukaan, ja ovi- ja ikkunateollisuus tuotti tehokkaasti määrämittäisiä osia taloihin. Toisaalta rakentamista hidastivat kirvesmiesten puute ja materiaalipula.

Asutismuseo 20 vuotta - jatkuu

Sotienjälkeisillä pientiloilla tultiin toimeen muutamalla lehmällä, isännän työparina oli hevonen ja lisätienestiä saatiin metsätöistä. Monia asutustiloja raivattiin kylmiin korpiin ja useimmat näistä jäivätkin maatalouden tehokkuusvaatimusten kasvaessa kannattamattomina autioiksi. Kuitenkin tämän järjestelmän avulla selvittiin vaikeasta ja niukasta ajasta, ja evakuoitu väestö ja asutetut rintamamiehet pystyivät hankkimaan elannon perheilleen. Asutustoiminnan seurauksena maaseudun ilme muuttui huomattavasti uusien talojen noustessa vastaraivattujen peltojen laitamille. Samalla ruvettiin rakentamaan ja parantamaan myös syrjäseutujen sähkö- ja tieverkkoja.

Asutustilasta Asutismuseoksi

Talossa asuivat Salmin pitäjältä evakkona tulleet sisarukset Yrjö ja Anni Mure. Heillä oli kaksi siskoa ja veli, jotka olivat asettuneet asumaan eri puolille Suomea. Sisarusten välinen side oli vahva ja kirjeenvaihto oli vilkasta. Kirjeitä on säilynyt runsaasti ja niistä saa elävän kuvan siitä, miten työntäyteisiä päivät olivat tai miten ison ilon toi vastasyntynyt vasikka.

Yrjö ja Anni viljelivät tilaa vuoteen 1972 saakka, mutta ikä ja sairaudet pakottivat lopettamaan työnteon. Molemmat siirtyivät tuonilmaisiin 1982. Kanttoriveli Johannes hoiti tilan asioita jo heidän sairastaessaan ja piti tilaa kesäpaikkanaan aina vuoteen 1987 saakka.

Muren sisarusperhe oli siitä erikoinen, että kukaan heistä ei perustanut perhettä, ja niinpä viimeisen sisaruksen Johanneksen kuoltua tila jäi kokonaan autioksi ja meni perillisten puuttuessa valtiolle ja metsät ortodoksiselle kirkolle. Koska talossa ei myöskään ollut tehty remontteja eikä muutostöitä, kohde sopi erinomaisesti museoksi.

Lapinlahden Karjalaiset ry käynnisti vuosituhannen lopussa hankkeen tilan saamiseksi museokäyttöön. Jotta talon korjaustyöt päästiin aloittamaan, Lapinlahden kunta lunasti tilan ensin valtiolta, jonka jälkeen perustettiin Asutismuseosäätiö, joka puolestaan osti tilan kunnalta.

Asutismuseo 20 vuotta - jatkuu

Kesällä 2000 Suomen Asutismuseo avattiin yleisölle. Museo viettää tänä kesänä 20-vuotisjuhlaansa, mutta koronatilanteen vuoksi vuosijuhlat joudutaan pitämään pienimuotoisesti.

Tänä vuonna Asutismuseo valittiin Sarkamuseon kesäkohteeksi.

Museokokonaisuuteen kuuluvat vuonna 1952 valmistunut alkuperäisasussaan oleva rintamamiestalo, navetta ylisineen, sauna sekä puimala, jossa on myös kahvio.

Asutismuseo on siinäkin suhteessa erityislaatuinen, että kaikki museon esineet ovat Muren perheelle kuuluneita, eli niitä ei ole haalittu kirpputoreilta tai otettu lahjoituksina vastaan, vaan ne ovat oikeasti kuuluneet tämän talon elämään.

Esineistöstä voi nähdä, että elämä tuohon aikaan oli hyvin vaatimatonta ja säästäväistä. Talteen laitettiin kaupan kuitit, paperipussit ja pakkaukset, apulantsäkit sekä kanojen sulkia pullasudeiksi ja lehmien häntäjouhia pensseleiden tarpeiksi. Kengätkin osattiin korjata itse ja nakutella saappaan pohjiin puunauloja.

Suomen Asutismuseo toivottaa vieraat lämpimästi tervetulleiksi kiireettömälle aikamatkalle evakkojen historiaan ja pienviljelijöiden arkeen!

Kirsti Törökainen

Avoinna:

15.6.-15.8. ti-pe, su 10-18, la 10-16, ryhmille sopimuksesta myös muina aikoina

Pääsymaksu: 5 €, alle 16-v ilmaiseksi

Yhteystiedot:

Suomen Asutismuseo
Asutismuseontie 52
71910 ALAPITKÄ
0440 734 366
www.asutismuseo.fi

Romppeita Suonenjoelta

Suonenjoki-seura herätti henkiin Julius Kutvosen

"Kylänraitilla kävelee rotevan näköinen herrasmies puku päällään, lierihattu päässään ja kävelykeppi kädessään. Tiedetään hänen harrastaneen nuorempana painia, mistä lienee ollut peräisin tuo vanttera olemus".

Monella vanhemmalla suonenjokelaisella on varmasti vielä omakohtainen muistikuva paikkakunnan merkki-miehestä tehtailija Julius Kutvosesta. "Julukko" (1896-1962) on yksi niistä savolaisista näkijöistä ja tekijöistä, joka nousi tyhjästä menestyneeksi teollisuus-mieheksi, joka parhaimmillaan tarjosi työtä jopa parille sadalle suonenjokelaiselle ja jonka tehtaan tuotteille löytyi ostajia kautta maapallon. Suomen historian vaikeana vuonna 1918 aloittanut huonekalutehdas kesti niin 1920- ja 1930-lukujen vaihteen suuren laman kuin raskaat sotavuodetkin ja nousi kukoistukseen 1950-luvulla, kunnes ihmisten makujen muutos ja halpatuonti pakottivat lopettamaan vuonna 1988.

Kutvosen liiketalo on yhä pystyssä hyvässä kunnossa ja käytössä, mutta itse tehdasta ei enää Suonenjoen katu-kuvassa näy. Itse Juliuksen on Suonenjoki-seura kaivanut ylös unhon yöstä kokoamalla tiiviin tietopaketin niin tehtailijasta itsestään kuin hänen työntekijöistäänkin ja samalla tietysti myös tehtaan tuotteista, joihin huonekalujen lisäksi ehti seitsemän vuosikymmenen aikana paljon muutakin ruumisarkuista suksiin ja kranaatin-varsiin.

Romppeita Suonenjoelta, Julius Kutvosen huonekalu-tehtaan vaiheita -teoksen ovat toimittaneet Timo Särkkä, Pekka Korhonen ja Jarmo Sutinen. Viime lumien aikana valmistunut teos ei ole vain kunnianosoitus Kutvoselle,

vaan samalla myös seuran panos Suonenjon kaupungin 150-vuotisjuhlintaan. Tämän päivän ihminen ihmettelee, miksi koko maailmaa ihastutaneista tyylihuonekaluista puhutaan halventavasti "romppeina". Mutta sille on selvä syy: nimenomaan romppeiksi puhutteli Julius Kutvonen itse tehtänsä tuotteita kiertäessään tarjoamassa niitä Helsingin tai muitten varakkaitten seutujen herrasväelle.

Romppeita Suonenjoelta - jatkuu

Kutvonen oli syntynyt pieneen torppaan ja saanut tuntuman huonekalujen valmistukseen Suonenjoelle 1900-luvun alussa syntyneessä Savon Huonekalutehdas -yhtiössä. Lisäoppia hän lähti kisällipoikana hakemaan ensin Kuopiosta ja Helsingistä, josta hän kansalaissodan jaloista jatkoi Tallinnaan.

Virossa Kutvonen ei kauan viihtynyt. Koti-ikävä kalvaessa hän päätti palata kotiin Suonenjoelle ja ryhtyä yrittäjäksi "ilman vähintäkään pääomaa lainaksi saadulla höyläpenkillä ja yhden miehen voimalla 18-tuntisilla työpäivillä".

Näillä eväillä yritys lähti käyntiin ja kasvoi niin, että 30-luvulla huonekaluja valmistettiin jo kolmessa kerroksessa uudessa tehtaassa.

Erityisesti 1950-luku oli Kutvoselle kulta-aikaa. Hänen kuolemansa jälkeen yhtiön johtoon siirtyi vävy Veikko Räty, joka 1930-luvulla oli tullut taloon ensimmäisenä koulun käyneenä teknikkona.

Sukuyhtiön aika loppui vuonna 1973, jolloin omistus siirtyi aikansa huonekalukuninkaalle Tauno Korhoselle. Hänen romahduksensa jälkeen viimeiset viisi vuotta Kutvosen perintöä hoitivat KP-kaluste ja Tyylihuonekalutehdas Parviainen – huonolla menestyksellä.

Seppo Rononen

Jäsentietojen päivittäminen!

Suomen Kotiseutuliitto on pyytänyt meitä ilmoittamaan jäsenyhdistyksiemme jäsenmäärät jäsenmaksulaskutusta varten. Jäsenmäärät pyydämme ilmoittamaan mahdollisimman pian.

Ilmoitattehan samalla yhdistyksenne virallisen postiosoitteen sekä puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan yhteystiedot.

Jäsenmäärä- ja muut yhteystiedot voitte toimittaa sähköpostitse kotiseutu.pohjoissavo@gmail.com.

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Nyt saa puhua vapaasti savoksi

Lahjoita puhetta -kampanja

Murteella puhumista on koululaitos yrittänyt kitkeä maan maakunnista iät ja ajat, mutta nyt vuonna 2020 kaikki on toisin. Nyt suorastaan toivotaan, että suomalaiset käyttäisivät omaa murrettaan ja runsain mitoin.

Miksi näin? Siksi, että kehitteillä olevat tekoälykoneetkin oppisivat ymmärtämään kaikenlaista suomen kieltä. Valtion kehitysytio Vaken ja Ylen yhteisessä hankkeessa pyritään keräämään tekoälyn tarpeisiin vähintään 10 000 tuntia erilaista puhetta eri ihmisiltä. Aikanaan voidaan sitten rakentaa tietokoneita, jotka eivät tarvitse enää välttämättä kirjoitusnäppäimistöä vaan ryhtyvät toimiin pelkästään sanan voimalla.

Nykyinen kirjasuomi rakentuu paljolti itämurteille, joten paikallaan on, että nimenomaan savolaiset osallistuvat joukolla tähän hankkeeseen. Mukaan pääsee kätevästi internetin välityksellä. Lisätietoja kampanjasta ja lahjoituskoneen löydät osoitteista:

www.lahjoitapuhetta.fi
www.yle.fi/lahjoitapuhetta

Seppo Kononen

LATAA OPPAAT KOTISIVUILTA!

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Jäsenyhdistyksille avustusta koulu- ja varhaiskasvatustyöhön

Hae 30.9.2020 mennessä

Kevään 2020 avustushaussa jakamatta jäänyt 12 202 euroa laitetaan uuteen hakuun. Tällä kertaa haku on kohdennettu jäsenyhdistyksillemme käytettäväksi koulu- ja varhaiskasvatussyhteistyöhön esimerkiksi Euroopan kulttuuriympäristöpäivien teemaan tai kotiseuturetkiin liittyen.

Jäsenyhdistyksemme voivat hakea avustusta 1.8.2020 - 30.9.2020 välisenä aikana. Halusimme ajoittaa haun alkusyksyyn, jotta yhdistykset ennättävät suunnitella tapahtumia yhdessä koulujen ja päiväkotien kanssa.

Myönnetyn avustuksen toteutusaikaa on 30.9.2021 saakka. Myönnettävän avustuksen määrä on 200-500 euroa/ jäsenyhdistyshakija.

Avustusta haetaan kotisivuillamme olevalla 1. Avustus kotiseututyöhön Pohjois-Savossa -lomakkeella.

<https://kotipihlaja.fi/avustukset>

Avustushakemusten toimittaminen

Avustushakemukset liitteineen toimitetaan joko PDF-tiedostoina avustusten käsittelyn sähköpostiosoitteeseen kotiseutuavustukset.pohjoissavo@gmail.com tai postitse Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto ry, Pölysenniemi 113 B, 73500 Juankoski. Postitse toimitettavat lähetykset tulee olla postileimattu viimeistään 30.9.2020.

Selvitys avustuksen käytöstä 30.9.2021 mennessä

Myönnettyjen avustusten käytöstä on avustuksen saajan tehtävä selvitys. Vapaamuotoisesta selvityksestä tulee lyhyesti ilmetä avustuksen kohteen toteutus ja kustannukset. Tarvittaessa Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto ry:llä on oikeus pyytää avustuskohteen tositteet tarkastettaviksi.

Selvitys toimitetaan Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitolle sähköpostitse kotiseutu.pohjoissavo@gmail.com tai postitse Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto ry, Pölysenniemi 113 B, 73500 Juankoski.

Tykkää meistä Facebookissa!
facebook.com/kotipihlaja

Tulevia tapahtumia

Savolainen kirkkopyhä 20.9.2020 Kiuruvedellä

Savon kielen seura, yksi Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liiton jäsenyhdistyksistä, on ottanut tavaksi pitää myös jumalanpalveluksia maakunnan omalla ja aidolla murteella. Ensimmäinen savolainen kirkkopyhä järjestettiin Iisalmen Kustaa Aadolfin kirkossa, olihan se Herran huone, jossa kirjailija Juhani Ahon isä rovasti Theodor Brofeldt piti iisalmelaisia kurissa ja nuhteessa väkevilla murreaarnoilla. "Luulettako työ iisalamelaiset piäsevännö taevaisiin kepuljonsteilla", siinä yksi hänen tunnetuimmista lausahduksistaan.

Iisalmen jälkeen kokoonnuttiin Suonenjoelle, ja vuosi sitten oli vuorossa Nilsinä. Tämän vuoden savolainen kirkkopyhä on sovittu pidettäväksi Kiuruvedellä syyskuun 20. päivänä. Nilsinän tavoin Kiuruvesi on maakunnan vahvoja körttipitäjiä, ja sen papeista on erityisesti Wilhelmi Malmivaara jättänyt vahvan jäljen koko luterilaiseen kirkkokansaan puhuttelevilla virsillään.

Savolaiset kirkkopyhät ovat olleet varsin suosittuja. Savon murteella pidetyn saarnan ja liturgian lisäksi on kirkkokansa itsekin päässyt verryttelemään savon taitojaan virrenveisuissa. Veisattavasta ei ole pulaa, sillä yksistään kuopiolaisen Savon murremestarin Irja Turusen kynästä on lähtenyt jo yli tuhat virttä. Jumalanpalveluksen jälkeen on jääty aina juttelemaan kirkkokahveille, jossa kahvileivän lisäksi on ollut tarjolla myös annos musiikkia ja puhetta seuran toiminnasta.

Kotiseutuseminaari 24.10.2020 Kuopiossa

Pohjois-Savon kotiseutuyhdistysten liitto yhteistyössä Pohjois-Savon Liiton kanssa järjestää kotiseutuseminaarin lokakuun 24. päivä maakuntasalissa Kuopiossa.

Perinteiseen tapaan tilaisuudessa tarkastellaan maakuntamme tulevaisuutta ja kehitystä talouden ja hallinnon eri näkökulmista sekä vaikutusta mm. kotiseututyöhön. Kokouskahveista päästään nauttimaan musiikin kera.

Vuoden 2019 kotiseututunnustukset julkistettiin jo keväällä, mutta koronatilanteen takia palkitsemiset siirtyivät myöhemmäksi. Nyt kotiseututunnustus-palkinnot jaetaan kotiseutuseminaarin yhteydessä.

Seminaarin sisällöstä ja puhujista tarkemmin lähempänä tapahtumaa.

Seppo Kononen

Paikallismuseot avoinna

Tutustu Pohjois-Savon museoihin!

www.kotipihlaja.fi

Pohjois-Savon
kotiseutuyhdistysten liitto

Suomen Asutismuseo	Asutismuseontie 52, Alapitkä	ti-pe, su, (la)	klo 10-18, (10-16)	15.8. asti
Ylä-Savon kotiseutumuseo	Virrankatu 4, Iisalmi	ti-pe, (la-su)	klo 11-16, (12-19)	15.8. asti
Juhani Ahon museo	Ouluntie 37, Iisalmi	ti-su	klo 10-18	31.8. asti
Juankosken Ruukin konttori	Juankoskentie 9, Juankoski	ma-pe, (la-su)	klo 11-17, (12-16)	16.8. asti
Juankosken Ruukki- ja Jussista Juiceksi- AR-kierrokset taajaman alueella				
Kotiseutumuseo Eloaitta	Kaavintie 7, Kaavi	ke-su	klo 12-18	2.8. asti
Telkkämäen perinnetila	Kaiturintie 419, Kaavi	ti-la	klo 10-17	11.8. asti
Kangaslammin koti- ja koulumuseo	Kangaslammin tie 1, Kangaslampi	la	klo 12-15	8.8. asti
Riuttalan talonpoikaismuseo	Riuttalantie 719, Karttula	la	klo 11-17	8.8. asti
Aholan talomuseo	Aholantie 25, Keitele	ke-su	klo 12-18	2.8. asti
Kiuruveden kotiseutumuseo	Kirkkoharjuntie 2, Kiuruvesi	18-19.7., 26.7., 1.8.-2.8.	klo 12-16	
Kuopion Automuseo	Hannes Kolehmainenkatu 2, Kuopio	ma-pe	klo 9-15	toistaiseksi
Bassin kirkkomuseo	Mykkäläntie 6, Lapinlahti	to, (su)	klo 13-18, (11-13)	6.8. asti
Muuraveden kotiseutumuseo	Muuruvedentie 24, Muuruvesi	la-su	klo 14-17	2.8. asti
Nilsin museo	Simolantie 41, Nilsin	ti-pe	klo 9-15	31.7. asti
Aholansaari, museo ja lomakeskus	Kulku laivalla, kts.vuorot www.aholansaari.fi	ma-su	klo 8-15:45	14.8. asti
Pielaveden kotiseutumuseo	Museotie 4, Pielavesi	ke-la	klo 11-17	8.8. asti
Lepikon torppa	Urho Kekkosen tie 121, Pielavesi	ma-su	klo 10-18	16.8. asti
Riistaveden kotiseutumuseo	Lokkitie 11, Riistavesi	la-su	klo 11-15	31.7. asti
Harjamäen sairaalamuseo	Isoharjantie 4, Siilinjärvi	ti-pe, (la)	klo 10-17, (10-14)	1.8. asti
Pöljän kotiseutumuseo	Museontie 56, Siilinjärvi	ke-pe, (la)	klo 10-07, (10-14)	9.8. asti
Sonkajärven kotiseututalo				
ja Kansainvälinen pullomuseo	Museokuja, Sonkajärvi	ke-pe	klo 10-17	
Kolikkoinmäen työlaikotimuseo	Kiertotie 8, Suonenjoki	ma, (ti-pe)	klo 13-19, (12-18)	10.8. asti
Suonenjoen kotiseutumuseo	Marian puisto, Asemakatu 15, Suonenjoki	ma, (ti-pe)	klo 13-19, (12-18)	10.8. asti
Tuusniemen kotiseutumuseo	Keskitie 19, Tuusniemi	ke, pe, la	klo 11-15	1.8. asti
Varkauden museot	Wredenkatu 5 a, Varkaus	Ti, ke, to, (pe-su)	klo 10-17, (10-16)	9.8. asti
Mekaanisen musiikin museo	Pelimanninkatu 8, Varkaus	ma-su	klo 11-18	31.7. asti
Taipaleen kanavamuseo	Taipaleen kanava, Kanavakatu, Varkaus	ma-su	klo 10-18	31.8. asti
Varpaisjärven kotiseutumuseo				
ja Hevosajoneuvomuseo Hepola	Museontie 11, Varpaisjärvi	ti-su	klo 12-16	31.7. asti
Vesannon torpparimuseo	Simolantie 6, Vesanto	ma-su	klo 12-18	2.8. asti
Vieremän kotiseutumuseo	Petterintie 37, Vieremä	ke	klo 10-13	29.7. asti